ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ΤΡΙΤΟ ΤΜΗΜΑ)
ΤΗΣ 27ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1983 [1]

Compagnie Interagra SA κατά Fonds d'orientation et de régularisation des marchés agricoles (FORMA) (αίτηση του Tribunal administratif του Παρισιού για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Πιστοποιητικά εξαγωγής — Προϋποθέσεις εκδόσεως»

Υπόθεση 109/82

Περίληψη

Γεωργία — Κοινή οργάνωση των αγορών — Γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα — Πιστοποιητικά εξαγωγής με προκαθορισμό των επιστροφών — Ημέρα εκδόσεως — Έννοια — Εξαγωγές που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο διαγωνισμών που διενεργούνται σε τρίτη χώρα εισαγωγής — Ημερομηνία εκδόσεως — Έννοια

(Κανονισμός 2044/75 της Επιτροπής, άρθρο 3, παράγραφος 3, και άρθρο 6)

Από την αλληλουχία των διατάξεων μέσα στην οποία χρησιμοποιούνται οι έννοιες της ημέρας εκδόσεως και της ημερομηνίας εκδόσεως στα άρθρα 3, παράγραφος 3, και στο άρθρο 6 αντιστοίχως του κανονισμού 2044/75, περί ειδικών διαδικασιών εφαρμογής του καθεστώτος των πιστοποιητικών εισαγωγής και εξαγωγής και του καθεστώτος προκαθορισμού των επιστροφών στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, συνάγεται ότι αφορούν η μεν μία την ημέρα που χορηγείται το πιστοποιητικό εξαγωγής, η δε άλλη την ημέρα από την οποία πρέπει να υπολογίζεται η διάρκεια ισχύος του χορηγούμενου πιστοποιητικού. Κατά συνέπεια, μεταξύ των διατάξεων αυτών δεν υπάρχει καμιά αντίφαση και το άρθρο 6 δεν είναι δυνατό να θεωρείται ως εξαίρεση από τον κανόνα που θέτει το άρθρο 3, παράγραφος 3.

Στην υπόθεση 109/82,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Tribunal administratif του Παρισιού προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία

1 — Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

COMPAGNIE INTERAGRA SA, Παρίσι,

και

FONDS D'ORIENTATION ET DE RÉGULARISATION DES MARCHÉS AGRICOLES (FORMA), Παρίσι,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 3, και του άρθρου 6 του κανονισμού 2044/75 της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 1975, περί ειδικών διαδικασιών εφαρμογής του καθεστώτος των πιστοποιητικών εισαγωγής και εξαγωγής και του καθεστώτος προκαθορισμού των επιστροφών στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτομικών προϊόντων,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

συγκείμενο από τους U. Everling, πρόεδρο τμήματος, Mackenzie Stuart και Y. Galmot, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. VerLoren van Themaat
γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως

εκδίδει την ακόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

I — Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

Η Επιτροπή, με τον κανονισμό 2943/80, της 13ης Νοεμβρίου 1980, περί καθορισμού των επιστροφών λόγω εξαγωγής στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτομικών προϊόντων (JO L 305, σ. 27), προκαθόρισε τις επιστροφές για τις εξαγωγές βουτύρου με προορισμό την ΕΣΣΔ που επρόκειτο να πραγματοποιηθούν μετά την 1η Ιανουαρίου 1981 σε 113,41 έως 197,00 ECU ανά 100 κιλά, ανάλογα με την κατά βάρος περιεκτικότητα σε λιπαρές ουσίες.

Στις 13 Νοεμβρίου επίσης, ο σοβιετικός οργανισμός V. O Prodintorg της Μόσχας κάλεσε την εταιρία Interarga να μετάσχει σε διεθνή πρόσκληση προς υποβολή προσφορών για την παράδοση 100 000 τόνων βουτύρου και 15 000 τόνων βουτυρέλαιου

μεταξύ Ιανουαρίου 1981 και Φεβρουαρίου 1982. Οι προσφορές έπρεπε να υποβληθούν στον Prodintorg μέχρι τις 25 Νοεμβρίου 1980 το αργότερο, όσοι δε θα υπέβαλλαν προσφορές θα παρέμεναν δεσμευμένοι μέχρι τις 5 Δεκεμβρίου 1980.

Η εταιρεία Interagra ανταποκρίθηκε στις 17 Νοεμβρίου 1980 στην πρόσκληση προς υποβολή προσφορών για ποσότητα 25 000 τόνων βουτύρου, στηριζόμενη στην επιστροφή που είχε προκαθορίσει ο κανονισμός 2943/80 της Επιτροπής. Την ίδια ημέρα η προσφεύγουσα υπέβαλε στον Forma (το γαλλικό οργανισμό παρεμβάσεως) αίτηση χορηγήσεως πιστοποιητικού προκαθορισμού για 25 000 τόνους βουτύρου, με τη διευκρίνιση ότι η αίτηση αυτή έπρεπε να εξεταστεί στο πλαίσιο του διαγωνισμού που είχε προκηρυχτεί από τον V. O. Prodintorg. .

Στις 19 Νοεμβρίου 1980, η εταιρεία Interagra, κατόπιν αιτήσεως του σοβιετικού οργανισμού, δέχτηκε να παρατείνει την ισχύ της προσφοράς της μέχρι τις 20 Δεκεμβρίου 1980,

Στις 20 Νοεμβρίου 1980 άρχισε να ισχύει ο κανονισμός 2993/80 της Επιτροπής, της 19ης Νοεμβρίου 1980, περί προσωρινής αναστολής του προκαθορισμού της επιστροφής λόγω εξαγωγής βουτύρου και βουτυρέλαιου (JO L 310, σ. 18). Ο εν λόγω κανονισμός προέβλεπε αναστολή μέχρι τις 27 Νοεμβρίου 1980, αναστολή η οποία παρατάθηκε μέχρι τις 11 Δεκεμβρίου 1980 με τον κανονισμό 3070/80 της Επιτροπής, της 28ης Νοεμβρίου 1980 (JO L 322, σ. 27).

Στις 28 Νοεμβρίου 1980, ο FORMA ειδοποίησε την εταιρεία Interagra ότι, ενόψει της αναστολής του προκαθορισμού που είχε αποφασίσει η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για την περίοδο μεταξύ 20ής και 27ης Νοεμβρίου, οι αιτήσεις χορηγήσεως πιστοποιητικών που είχαν υποβληθεί μετά τις 17 Νοεμβρίου 1980 δεν είχαν πλέον αντικείμενο, δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 2044/75.

Στις 27 Ιανουαρίου 1981, η εταιρεία Interagra άσκησε, ενώπιον του Tribunal administratif του Παρισιού, προσφυγή λόγω υπερβάσεως εξουσίας με την οποία ζητούσε την ακύρωση της αποφάσεως του FORMA της 28ης Νοεμβρίου 1980.

Κατά την εκδίκαση της προσφυγής αυτής η εταιρεία Interagra υποστήριξε ότι στην περίπτωση αιτήσεων πιστοποιητικών οι οποίες υποβάλλονται στο πλαίσιο διαγωνισμού που διενεργείται σε τρίτη χώρα δεν εφαρμόζεται το άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 2044/75, αλλά το άρθρο 6 του κανονισμού αυτού, το οποίο προβλέπει ότι το πιστοποιητικό εξαγωγής ισχύει από την ημέρα καταθέσεως της αιτήσεως, και κατά συνέπεια — κατά την εταιρεία Interagra — ο FORMA όφειλε να εκδώσει τα πιστοποιητικά, παρά την απόφαση της Επιτροπής περί αναστολής του προκαθορισμού, η οποία εκδόθηκε μετά την κατάθεση της αιτήσεως.

Το Tribunal administratif, αντιμετωπίζοντας αυτές τις αντικρουόμενες ερμηνείες, αποφάσισε, με απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 1982, να αναβάλει την έκδοση οριστικής αποφάσεως και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Ποιο ήταν στις 17 Νοεμβρίου 1980 το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 3, παράγραφος 3, και του άρθρου 6 του κανονισμού 2044/75 της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 1975, συγκεκριμένα δε:

1. Το άρθρο 6 εκφράζει γενικό κανόνα για όλες τις εξαγωγές που πραγματοποιούνται προς τρίτες χώρες βάσει διαγωνισμού, κανόνα από τον οποίο όμως εξαιρούνται τα προϊόντα που αναφέρει το άρθρο 3, παράγραφος 3, και ο οποίος δεν εμποδίζει την εφαρμογή των ειδικών μέτρων που προβλέπονται από τη διάταξη αυτή;

2. Ή, αντίθετα, το άρθρο 6 καθορίζει για τις εξαγωγές αυτές κάποιο ειδικό καθεστώς που αποτελεί εξαίρεση από τους γενικούς κανόνες του άρθρου 3,

παράγραφος 3, και εμποδίζει, επομένως, την εφαρμογή των ειδικών μέτρων που προβλέπονται από τη διάταξη αυτή;»

Η διάταξη περί παραπομπής πρωτοκολλήθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 24 Μαρτίου 1982.

Σύμφωνα με το άρθρο 20 του Πρωτοκόλλου περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου της ΕΟΚ, γραπτές παρατηρήσεις κατέθεσαν η εταιρεία Interagra SA, εκπροσωπούμενη από τους Xavier de Roux και Charles-Henri Léger, δικηγόρους Παρισιού, ο FORMA, εκπροσωπούμενος από τον Philippe Villey, δικηγόρο Παρισιού, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον François Lamoureux, μέλος της νομικής της υπηρεσίας και η γαλλική κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον François Bersani, αναπληρωτή γενικό γραμματέα της διυπουργικής επιτροπής για θέματα ευρωπαϊκής οικονομικής συνεργασίας.

Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, το Δικαστήριο αποφάσισε την έναρξη της προφορικής διαδικασίας χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων και την ανάθεση της εκδικάσεως της υποθέσεως στο τρίτο τμήμα.

II — Σύνοψη των παρατηρήσεων που κατατέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου

Η *εταιρεία Interagra* αμφισβητεί καταρχάς ότι η εφαρμογή του άρθρου 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 2044/75 πρέπει να προτιμηθεί από την εφαρμογή του άρθρου 6 του ίδιου κανονισμού για το λόγο ότι πρόκειται για ειδική διάταξη που εισάγει παρέκκλιση από το άρθρο αυτό και επειδή αυτή είναι η γνώμη της Επιτροπής.

Κατά την εταιρεία Interagra, αν υποτεθεί ότι το άρθρο 3, παράγραφος 3, εισάγει πράγματι παρέκκλιση από το γενικό καθεστώς εκδόσεως πιστοποιητικών για τα γαλακτομικά προϊόντα, δεν πρέπει να λησμονείται ότι το άρθρο 6 εισάγει μία άλλη παρέκκλιση από αυτό το γενικό καθεστώς, παρέκκλιση που αφορά την περίπτωση των διαγωνισμών. Στην πραγματικότητα, από το πνεύμα γενικά του κανονισμού 2044/75 συνάγεται σαφώς ότι οι διατάξεις περί διαγωνισμών (άρθρα 5 ώς 10) εισάγουν ολική παρέκκλιση από τα άρθρα 1 ώς 5, τα οποία ορίζουν ένα γενικό σύστημα πιστοποιητικών εισαγωγής, εξαγωγής και προκαθορισμού των επιστροφών.

Όσον αφορά την ερμηνεία της Επιτροπής, η εταιρεία Interagra τονίζει ότι, σύμφωνα με πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, οι ερμηνευτικές διευκρινίσεις που η Επιτροπή παρέχει στους εθνικούς οργανισμούς αποτελούν κατευθυντήριες οδηγίες απλώς και δεν είναι δεσμευτικές.

Η εταιρεία Interagra ισχυρίζεται επίσης ότι από το πνεύμα των άρθρων 3, παράγραφος 3, και 6 του κανονισμού 2044/75 προκύπτει ότι το δεύτερο άρθρο πρέπει να υπερισχύει του πρώτου και ότι η ίδια η Επιτροπή έχει επιβεβαιώσει την άποψη αυτή εκδίδοντας τον κανονισμό 3137/80, της 4ης Δεκεμβρίου 1980 (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/031, σ. 264).

Όσον αφορά το πνεύμα των διατάξεων αυτών, η εταιρεία Interagra τονίζει ότι το άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 2044/75 έχει σαν σκοπό να μπορεί η Επιτροπή να αναστέλλει τους προκαθορισμούς επιστροφών σε περίπτωση κερδοσκοπίας ή απειλούμενης κερδοσκοπίας, ενώ αυτός ο κίνδυνος δεν υπάρχει στην περίπτωση των διαγωνισμών. Επομένως, στην περίπτωση αυτή, η διάταξη του άρθρου 3, παράγραφος 3, φαίνεται να είναι περιττή. Αντίθετα, η διάταξη του άρθρου 6, σύμφωνα με την οποία τα πιστοποιητικά εκδίδονται πάντοτε την ημέρα της καταθέσεως της αιτήσεως, ανταποκρίνεται πλήρως στις συνθήκες των διεθνών διαγωνισμών, όπου ζητείται συχνά από τους επιχειρηματίες να απαντήσουν μέσα σε σύντομη προθεσμία, μερικές φορές αυθημερόν, πράγμα που δεν συμβιβάζεται με την υποχρέωση αναμονής επί πέντε ημέρες, όπως προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού.

Όσον αφορά τον κανονισμό 3137/80, η εταιρεία Interagra θεωρεί ότι με τον κανονισμό αυτό η Επιτροπή τροποποίησε τον κανονισμό 2044/75 επεκτείνοντας το άρθρο 3, παράγραφος 3, και στην περίπτωση των διαγωνισμών. Απορρίπτει το επιχείρημα της Επιτροπής, σύμφωνα με το οποίο η τροποποίηση αυτή περιείχε μια απλή διευκρίνιση. Η ίδια η διατύπωση που χρησιμοποιείται από τον κανονισμό αυτό και το γεγονός ότι η Επιτροπή θεώρησε ότι έπρεπε να του δώσει αναδρομική ισχύ αποδεικνύουν ότι σκοπός του κανονισμού δεν είναι να αποσαφηνίσει την ισχύουσα κανονιστική ρύθμιση, αλλά απεναντίας να την τροποποιήσει.

Η προσφεύγουσα απορρίπτει ειδικότερα τα επιχειρήματα που ανέπτυξε η Επιτροπή στην υπόθεση 217/81 και σύμφωνα με τα οποία ο κανονισμός 3137/80 είχε σκοπό να διασαφηνίσει τις προϋποθέσεις της εφαρμογής των τροποποιήσεων που επέφεραν στον κανονισμό 2044/75 οι κανονισμοί 203/80 και 3015/80, ιδίως δε ως προς την έννοια της εκδόσεως.

Κατά την εταιρεία Interagra, ο κανονισμός 3137/80 δεν ανταποκρίνεται καθόλου στο σκοπό της Επιτροπής, αλλά αντικαθιστά ως «ημερομηνία ισχύος» των πιστοποιητικών την ημέρα υποβολής της αιτήσεως από την πέμπτη εργάσιμη ημέρα μετά την υποβολή. Αυτό επιβεβαιώνει το γεγονός ότι προηγουμένως «ημερομηνία ισχύος» ήταν η ημέρα υποβολής της αιτήσεως και ότι με τη νέα αυτή ρύθμιση η Επιτροπή θέλησε να τροποποιήσει αναδρομικά τον κανονισμό 2044/75 για να επιβάλει τη δική της ερμηνεία, σύμφωνα με την οποία το άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού υπερισχύει του άρθρου 6 του ίδιου κανονισμού.

Συμπερασματικά, η εταιρεία Interagra προτείνει στο Δικαστήριο να δοθεί η εξής απάντηση στο ερώτημα που υπέβαλε το Tribunal administratif του Παρισιού:

«Ενόψει του κειμένου του κανονισμού 2044/75 όπως αυτός ίσχυε στις 17 Νοεμβρίου 1980, στις περιπτώσεις πιστοποιητικών εξαγωγής που περιείχαν προκαθορισμό των επιστροφών και εκδίδονταν ενόψει διαγωνισμού για προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 2044/75, οι διατάξεις του άρθρου 6 του κανονισμού αυτού υπερισχύουν των διατάξεων του άρθρου 3, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού, καθόσον το κεκτημένο δικαίωμα του εξαγωγέα για την έκδοση των πιστοποιητικών υπάρχει από την ημέρα υποβολής της αιτήσεώς του.»

Στις παρατηρήσεις της, η *Επιτροπή* αναφέρει τα πραγματικά περιστατικά και το κανονιστικό πλαίσιο μέσα στο οποίο εκτυλίχτηκαν, προσπαθεί να αποδείξει αφενός μεν ότι τα άρθρα 3, παράγραφος 3, και 6 του κανονισμού 2044/75 έχουν στην πραγματικότητα διαφορετικό καθ' ύλη πεδίο εφαρμογής, αφετέρου δε ότι η τροποποίηση που ο κανονισμός 3137/80 επέφερε στον κανονισμό 2044/75 αφορά το ζήτημα της διάρκειας ισχύος και όχι της προθεσμίας αναμονής και επομένως δεν είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι επεκτείνει αναδρομικά την προθεσμία αυτή στις αιτήσεις πιστοποιητικών οι οποίες υποβάλλονται στο πλαίσιο διαγωνισμών.

Όσον αφορά το καθ' ύλη πεδίο εφαρμογής των δύο άρθρων, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, ενώ το άρθρο 3, παράγραφος 3, πραγματεύεται τις προθεσμίες αναμονής του πιστοποιητικού εξαγωγής, το άρθρο 6 πραγματεύεται τον καθορισμό της διάρκειας ισχύος του πιστοποιητικού αυτού.

Η Επιτροπή εκθέτει λεπτομερώς τους κανόνες που αφορούν τη διάρκεια ισχύος, διακρίνοντας μεταξύ προϊόντων που υπόκεινται στις προθεσμίες αναμονής του άρθρου 3 και πρόκειται ενδεχομένως να εξαχθούν στο πλαίσιο διαγωνισμού και των προϊόντων που δεν υπόκεινται στις προθεσμίες αναμονής και που πρόκειται ενδεχομένως να εξαχθούν στο πλαίσιο διαγωνισμού.

Κατά την Επιτροπή, η προσφεύγουσα εταιρεία συγχέει στην πραγματικότητα το προκαταρκτικό ζήτημα του δικαιώματος για έκδοση πιστοποιητικού, το οποίο ρυθμίζεται κυρίως από το άρθρο 3, παράγραφος

3, του κανονισμού, και το ζήτημα της διάρκειας ισχύος του πιστοποιητικού, όταν αυτό έχει ήδη πράγματι εκδοθεί.

Όσον αφορά τις τροποποιήσεις που ο κανονισμός 3137/80 επέφερε στον κανονισμό 2044/75, η Επιτροπή επαναλαμβάνει τις επεξηγήσεις που είχε παράσχει στο πλαίσιο της υποθέσεως 217/81, σύμφωνα με τις οποίες στόχοι της τροποποιήσεως αυτής ήσαν αφενός μεν η εξαφάνιση μιας ερμηνευτικής δυσχέρειας που υπήρχε στον κανονισμό 203/80, αφετέρου δε η θέσπιση ενός μεταβατικού μέτρου στο πλαίσιο της εφαρμογής του κανονισμού 3015/80. Κατά την Επιτροπή, στην τροποποίηση αυτή, που αφορά τη διάρκεια ισχύος του πιστοποιητικού, δεν είναι δυνατό με κανένα τρόπο να δοθεί η ερμηνεία ότι επεκτείνει την προθεσμία αναμονής και στις αιτήσεις πιστοποιητικών οι οποίες υποβάλλονται στο πλαίσιο διαγωνισμών, δεδομένου ότι η προθεσμία αυτή εφαρμόζεται επί των εν λόγω αιτήσεων από τότε που ο κανονισμός 445/77, της 2ας Μαρτίου 1977 (JO L 58, σ. 21), καθιέρωσε το σύστημα της επιτηρήσεως των προκαθορισμών.

Η Επιτροπή προτείνει, επομένως, στο προδικαστικό ερώτημα που υπέβαλε το Tribunal administratif του Παρισιού να δοθεί η ακόλουθη απάντηση:

«Στις 17 Νοεμβρίου 1980, το άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 2044/75 εφαρμοζόταν σε όλες τις αιτήσεις πιστοποιητικών εξαγωγής που περιείχαν προκαθορισμό της επιστροφής για τα προϊόντα που υπάγονται στις δασμολογικές διακρίσεις 04.02 A II 6) 1, 04.02 B I 6) 2 (αα), και 04.03 (αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη, βούτυρο και βουτυρέλαιο), συμπεριλαμβανομένων και των αιτήσεων που είχαν κατατεθεί στο πλαίσιο διαγωνισμών που είχαν προκηρυχθεί σε τρίτη χώρα εισαγωγής.»

Ο FORMA τονίζει στις παρατηρήσεις του, όπως και η Επιτροπή, ότι το άρθρο 3, παράγραφος 3, και το άρθρο 6 του κανονισμού 2044/75 έχουν διαφορετικούς σκοπούς. Κατά τον FORMA, το άρθρο 3, παράγραφος 3, ορίζει την ημέρα κατά την οποία ο αρμόδιος οργανισμός παρεμβάσεως πρέπει να εξετάσει τις προϋποθέσεις για την έκδοση του πιστοποιητικού εξαγωγής με προκαθορισμό της επιστροφής, ενώ το άρθρο 6 ορίζει το σημείο ενάρξεως της διάρκειας ισχύος του πιστοποιητικού, εφόσον κατά την ημέρα που προβλέπεται από το άρθρο 3, παράγραφος 3, συντρέχουν οι προϋποθέσεις για τη χορήγησή του.

Συμπερασματικά, ο FORMA ζητεί από το Δικαστήριο να δώσει στο προδικαστικό ερώτημα του Tribunal administratif του Παρισιού την απάντηση ότι δεν υπάρχει αντίφαση μεταξύ του γενικού κανόνα του άρθρου 6 του κανονισμού 2044/75, το οποίο ορίζει το σημείο ενάρξεως της διάρκειας ισχύος του πιστοποιητικού σε περίπτωση διαγωνισμού που έχει προκηρυχθεί σε τρίτη χώρα εισαγωγής, και του ειδικού κανόνα του άρθρου 3 του ίδιου κανονισμού, ο οποίος εφαρμόζεται μόνο σε ορισμένα γαλακτομικά προϊόντα, όπως το βούτυρο, και σύμφωνα με τον οποίο λαμβάνονται υπόψη τα ειδικά μέτρα (όπως η αναστολή προκαθορισμού της επιστροφής) τα οποία έχει λάβει η Επιτροπή μεταξύ της ημέρας της καταθέσεως της αιτήσεως για το πιστοποιητικό εξαγωγής και της πέμπτης εργάσιμης ημέρας μετά την ημέρα αυτή.

Η γαλλική κυβέρνηση θεωρεί επίσης ότι το ερώτημα που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο δεν αφορά κάποια αντίφαση που υπάρχει στον κανονισμό 2044/75 μεταξύ δύο διατάξεων ούτε άλλωστε τη *ratione materiae* σχέση γενικού κανόνα προς εξαίρεση. Αντίθετα, πρόκειται για τη *rationae temporis* σχέση διατάξεως που αφορά το δικαίωμα και τις διαδικασίες εκδόσεως πιστοποιητικού (άρθρο 3, παράγραφος 3) με μια άλλη διάταξη που αφορά τη διάρκεια ισχύος του πιστοποιητικού αυτού (άρθρο 6). Η γαλλική κυβέρνηση ζητεί από το Δικαστήριο να δώσει την ερμηνεία αυτή στις διατάξεις του κανονισμού 2044/75.

III — Προφορική διαδικασία

Η εταιρεία Interagra, εκπροσωπούμενη από τον Xavier de Roux, δικηγόρο Παρισιού, ο FORMA, εκπροσωπούμενος από τον Philippe Villey, δικηγόρο Παρισιού, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον François Lamoureux, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, και η γαλλική κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον Alexandre Carnelutti, ανέπτυξαν προφορικά τις παρατηρήσεις τους στη συνεδρίαση της 18ης Νοεμβρίου 1982.

Ο γενικός εισαγγελέας ανέπτυξε τις προτάσεις του στη συνεδρίαση της 16ης Δεκεμβρίου 1982.

Σκεπτικό

1 Με απόφαση της 16ης Φεβρρουαρίου 1982, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 24 Μαρτίου 1982, το Tribunal administratif του Παρισιού υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΟΚ, προδικαστικό ερώτημα ως προς την ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 3, και του άρθρου 6 του κανονισμού 2044/75 της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 1975, περί ειδικών διαδικασιών εφαρμογής του καθεστώτος των πιστοποιητικών εισαγωγής και εξαγωγής και του καθεστώτος προκαθορισμού των επιστροφών στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτομικών προϊόντων (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/013, σ. 94).

2 Το ερώτημα αυτό ανέκυψε στο πλαίσιο προσφυγής λόγω υπερβάσεως εξουσίας που η Interagra άσκησε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου και με την οποία ζητούσε την ακύρωση της αποφάσεως του Fonds d'orientation et de régularisation des marchés agricoles (FORMA) — του γαλλικού οργανισμού παρεμβάσεως), της 28ης Νοεμβρίου 1980, με την οποία ο οργανισμός αυτός αποφάσισε ότι, ενόψει του κανονισμού 2993/80 της Επιτροπής, της 19ης Νοεμβρίου 1980, περί προσωρινής αναστολής του προκαθορισμού της επιστροφής λόγω εξαγωγής βουτύρου και βουτυρέλαιου (JO L 310, σ. 18), η αίτηση για πιστοποιητικό προκαθορισμού την οποία η εταιρεία Interagra είχε υποβάλει στις 17 Νοεμβρίου 1980 δεν είχε πλέον αντικείμενο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 2044/75.

3 Η εταιρεία Interagra αμφισβήτησε τον τρόπο αυτό με τον οποίο εφαρμόστηκε ο κανονισμός 2044/75 ενώπιον του Tribunal adminstratif του Παρισιού, πράγμα που το ώθησε να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο ερώτημα:

«Ποιο ήταν στις 17 Νοεμβρίου 1980 το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 3, παράγραφος 3, και του άρθρου 6 του κανονισμού 2044/75 της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 1975, συγκεκριμένα δε:

1. Το άρθρο 6 εκφράζει γενικό κανόνα για όλες τις εξαγωγές που πραγματοποιούνται προς τρίτες χώρες βάσει διαγωνισμού, κανόνα από τον οποίο όμως εξαιρούνται τα προϊόντα που αναφέρει το άρθρο 3, παράγραφος 3, και ο οποίος δεν εμποδίζει την εφαρμογή των ειδικών μέτρων που προβλέπονται από τη διάταξη αυτή;

2. Ή, αντίθετα, το άρθρο 6 καθορίζει για τις εξαγωγές αυτές κάποιο ειδικό καθεστώς που αποτελεί εξαίρεση από τους γενικούς κανόνες του άρθρου 3, παράγραφος 3, και εμποδίζει, επομένως, την εφαρμογή των ειδικών μέτρων που προβλέπονται από τη διάταξη αυτή;»

4 Το άρθρο 3 του κανονισμού 2044/75 περιελάμβανε στις 17 Νοεμβρίου 1980 και τρίτη παράγραφο, η οποία όριζε ότι τα πιστοποιητικά εξαγωγής, ιδίως για το βούτυρο και το βουτυρέλαιο, εκδίδονται «την πέμπτη εργάσιμη ημέρα μετά την ημέρα υποβολής της αιτήσεως, εφόσον δεν έχουν ληφθεί ειδικά μέτρα κατά τη διάρκεια της προθεσμίας αυτής». Κανείς από τους διαδίκους που έχουν υποβάλει παρατηρήσεις στο Δικαστήριο δεν έχει αμφισβητήσει ότι το μέτρο αναστολής των προκαθορισμών λόγω εξαγωγής, σαν αυτό που αποφάσισε η Επιτροπή με τον κανονισμό της 2993/80, αποτελεί ειδικό μέτρο κατά την έννοια της προαναφερόμενης διατάξεως.

5 Η αίτηση της εταιρείας Interagra για πιστοποιητικό εξαγωγής κατατέθηκε στις 17 Νοεμβρίου 1980 και ο κανονισμός 2993/80 της Επιτροπής, που καθόρισε ειδικά μέτρα κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 2044/75 της Επιτροπής, άρχισε να ισχύει στις 20 Νοεμβρίου 1980, δηλαδή μέσα στην προθεσμία των 5 ημερών που προέβλεπε το άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 2044/75. Κατά συνέπεια, ο FORMA αρνήθηκε να εκδώσει τα πιστοποιητικά που είχε ζητήσει η εταιρεία.

6 Η εταιρεία Interagra, όμως, ισχυρίστηκε ότι το καθεστώς του άρθρου 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 2044/75 δεν εφαρμόζεται σε περιπτώσεις διαγωνισμών που διενεργούνται σε τρίτη χώρα εισαγωγής για τις οποίες έχει θεσπιστεί ειδικό καθεστώς από το άρθρο 6 του ίδιου κανονισμού 2044/75.

7 Το άρθρο 6 του κανονισμού 2044/75 ορίζει ότι στην περίπτωση εξαγωγής επί τη βάσει διαγωνισμού που διενεργείται σε τρίτη χώρα εισαγωγέα, το πιστοποιητικό εξαγωγής ισχύει από την ημερομηνία της εκδόσεώς του, κατά την έννοια του

άρθρου 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 193/75. Το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 193/75 διευκρινίζει ότι για τον προσδιορισμό της διάρκειας ισχύος τους, τα πιστοποιητικά θεωρούνται ότι εκδίδονται την ημέρα της καταθέσεως της αιτήσεως, υπολογίζεται δε και η ημέρα αυτή μέσα στην προθεσμία ισχύος του πιστοποιητικού.

8 Από την ίδια τη διατύπωση του άρθρου 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 193/75 προκύπτει ότι ως ημερομηνία εκδόσεως για τον προσδιορισμό διάρκειας ισχύος ενός πιστοποιητικού θεωρείται πλασματικά η ημερομηνία καταθέσεως της ασκήσεως για το πιστοποιητικό και ότι είναι δυνατό η ημερομηνία αυτή να είναι διαφορετική από την ημερομηνία που χορηγείται πράγματι το πιστοποιητικό ή ακόμη από την ημερομηνία που γίνεται η υλική παράδοση του πιστοποιητικού στην επιχείρηση που πραγματοποιεί την εξαγωγή.

9 Από την αλληλουχία των διατάξεων μέσα στην οποία χρησιμοποιούνται οι έννοιες της ημέρας εκδόσεως και της ημερομηνίας εκδόσεως στο άρθρο 3, παράγραφος 3, και στο άρθρο 6 αντιστοίχως του κανονισμού 2044/75, συνάγεται ότι αφορούν η μεν μία την ημέρα που χορηγείται το πιστοποιητικό εξαγωγής, η δε άλλη την ημέρα από την οποία πρέπει να υπολογίζεται η διάρκεια ισχύος του χορηγούμενου πιστοποιητικού. Κατά συνέπεια, μεταξύ των διατάξεων αυτών δεν υπάρχει καμιά αντίφαση και το άρθρο 6 δεν είναι δυνατό να θεωρείται ως εξαίρεση από τον κανόνα που θέτει το άρθρο 3, παράγραφος 3.

10 Η εταιρεία Interagra ισχυρίζεται στις παρατηρήσεις της ότι ο κανονισμός 3137/80, της 4ης Δεκεμβρίου 1980, ο οποίος επέφερε τη δέκατη όγδοη τροποποίηση του κανονισμού 2044/75, επιβεβαιώνει την ερμηνεία που προτείνει για τον κανονισμό 2044/75, όπως αυτός ίσχυε το Νοέμβριο 1980. Δεν είναι, εντούτοις, αναγκαίο το Δικαστήριο να κρίνει την ακριβή σημασία της τροποποιήσεως αυτής, εφόσον αφενός μεν το ερώτημα που του υπέβαλε το παραπέμπον δικαστήριο αφορά το πεδίο εφαρμογής των άρθρων 3 και 6 του κανονισμού 2044/75 στις 17 Νοεμβρίου 1980, αφετέρου δε η τροποποίηση της 4ης Δεκεμβρίου 1980 έχει αναδρομικό αποτέλεσμα μόνο από τις 22 Νοεμβρίου 1980, δηλαδή μετά την ημερομηνία κατά την οποία άρχισε να ισχύει το ειδικό μέτρο που καθιέρωσε ο κανονισμός 2993/80 της 20ής Νοεμβρίου 1980.

11 Η απάντηση λοιπόν που πρέπει να δοθεί στο ερώτημα που υπέβαλε το Tribunal administratif του Παρισιού είναι ότι στις 17 Νοεμβρίου 1980, το άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 2044/75 εφαρμοζόταν σε όλες τις αιτήσεις πιστοποιητικών εξαγωγής που περιείχαν προκαθορισμό της επιστροφής για τα προϊόντα που υπάγονται στις δασμολογικές διακρίσεις 04.02 A II 6) 1, 04.02 B I 6) 2 (αα), και 04.03 (αποκορυφωμένο γαλα σε σκόνη, βούτυρο και βουτυρέλαιο), συμπερι-

λαμβανομένων και των αιτήσεων που είχαν κατατεθεί στο πλαίσιο διαγωνισμών που είχαν προκηρυχθεί σε τρίτη χώρα εισαγωγής.

Επί των δικαστικών εξόδων

12 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η γαλλική κυβέρνηση και η Επιτροπή, οι οποίες κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης το χαρακτήρα περεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να κρίνει επί των δικαστικών εξόδων.

Διά ταύτα

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

κρίνοντας επί του ερωτήματος που του υπέβαλε με απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 1982 το Tribunal administratif του Παρισιού, αποφαίνεται:

Στις 17 Νοεμβρίου 1980, το άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 2044/75 εφαρμοζόταν σε όλες τις αιτήσεις πιστοποιητικών εξαγωγής που περιείχαν προκαθορισμό της επιστροφής για τα προϊόντα που υπάγονται στις δασμολογικές διακρίσεις 04.02 A II 6) 1, 04.02 B I 6) 2 (αα), και 04.03 (αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη, βούτυρο και βουτυρέλαιο), συμπεριλαμβανομένων και των αιτήσεων που είχαν κατατεθεί στο πλαίσιο διαγωνισμών που είχαν προκηρυχθεί σε τρίτη χώρα εισαγωγής.

Everling Mackenzie Stuart Galmot

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 27 Ιανουαρίου 1983.

Ο γραμματέας

J. A. Pompe

Βοηθός γραμματέας

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος

U. Everling